

DE SJÈLDERIJ

Marianne van der Heijden, us euverbuurvrouw in de Taofelstraot, had aon mien awwers gevraog of ich ins bij heur kós komme pozere veur 'n sjèlderij. Zie vónte dat good es 't mer in de groete vakantie gebeurde. Es keend vaan zeve jaor vónt ich dat wel spannend. De kamer vaan Marianne stónt vol mèt sjoen kunswèrreke die ich allemaol good bekeek. 't Rook dao nao olievert en terpetien. Ich ging dao steeds hiel braaf nao touw en bleef daan doedstèl zitte. Ich had 'n donkerblauw ploejerökske aon mèt hellepe euver mien wit bluske, en wie ich zaog tot ze dat ouch zoe gesjèldert had, vroeg ich aon heur of ze dao mèt witte vert euver kós goon, umtot ich dat veur mich veul te kinderechtig vónt. Want de meidskes vaan de Mulo hadde ouch 't bluske in de rok, zonder hellepe.

Nao inkele weke twie à drei kier per week begós 't mich te vervele, en es ich mien zusterkes vaanoet heur vinster bij us in de tuin zaog speule, had ich heimwee en wouw ich nao hoes. Dat begós Marianne op te valle, en ze besloot mich 'n plezeer te doen. Ze kaom mèt 'n tuutsje aon veur mich. Langzaam en veurzichtig maakde ich dat ope, en ich haalde 'n rose plestik piepke dao oet mèt 'n belke watste door te bloze in de loch mós hawwe. Wat get kinderechtigs! Dat waor get veur mien jonger zusterkes mer toch neet mie veur mich! Mer oet fetsoen deeg ich of ich hiel blij demèt waor. Ich gaof 'n gooj demonstrasie weg en opins vloog 't belke op de grónd, en ich treijde dao op. Noe zaot 'n deuk d'r in. Marianne vónt dat hiel erreg veur mich en deeg zich alle meujte um dat deukske d'r oet te kriege. Ze probeerde 't mèt 'n naoje en blaosde door 't leukske, dat lukde neet. Toen heet ze 't 'n tedsje in werrem water gelag, ouch dat hollep neet! Ich voont 't neet zoe erreg. Nao 'n lekker glass oranje sjroep limmenaad moch ich nao hoes. Soms es ze mich kaom hole verstopde ich mich achter struuk en wouw ich neet mèt. Toch is de sjèlderij aafgekómme en ze woort bove de sjouw gegaange.

E.H.